

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713209743
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713209743.8

Uznesenie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou vo veci navrhovateľky: G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Š. Č.. XXX, XXX XX B. Š., štátnej občianky SR, zastúpenej zástupcom C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Š. Č.. XXX, XXX XX B. Š.Z., štátnym občanom SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Stromová 54/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 869 643, v konaní o zaplatenie 474,63 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** .

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 28.06.2013, doručeným Okresnému súdu dňa 02.07.2013 sa navrhovateľka domáhala vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009 vo výške 474,63 Eur a zároveň povinnosť uhradiť navrhovateľke trovy konania, a to do troch dní od právoplatnosti platobného rozkazu alebo aby súd vydal rozsudok, ktorým by zaviazal odporcu povinnosťou vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009 sumu vo výške 474,63 Eur a povinnosťou navrhovateľke uhradiť trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Podaný návrh odôvodnila tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009 odporca podal návrh na začatie rozhodcovského konania, o ktorom návrhu rozhodol rozhodcovský súd v prospech odporcu. Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er/100/2011 zo dňa 28.01.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 146/2011 z dôvodu, že predmetná úverová zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase podpisu úverovej zmluvy, pričom je potrebné úver poskytnutý na základe tejto úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka je toho názoru, že vyššie uvedená úverová zmluva je v rozpore so zákonom, pričom odporca vystavil navrhovateľku ako spotrebiteľa nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotná úverová zmluva už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Z uvedených dôvodov navrhovateľka žiada vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 474,63 Eur, pričom celková vyplatená suma zo strany navrhovateľky bola vo výške 874,63 Eur, z toho istina 400 Eur a suma 474,63 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, o ktoré sa odporca podľa názoru navrhovateľky obohatil, keďže úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka uviedla, že odporca sa navyše obohatil aj z dôvodu, že úverová zmluva je z vyššie uvedených dôvodov absolútne neplatná.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 1Ro/1408/2013 zo dňa 13.11.2013, ktorým uložil odporcovi povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľke sumu 474,63 Eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Proti uvedenému platobnému rozkazu odporca podaním zo dňa 02.12.2013, doručeným Okresnému súdu Martin 04.12.2013 podal odpor, v ktorom poukázal na prekážku res iudicata. Ak bol návrh na vydanie platobného rozkazu v predmetnej veci podaný v súvislosti so zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzavretou medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 22.05.2009, odporca v tejto súvislosti uviedol, že spor medzi ním a navrhovateľkou z uvedenej úverovej zmluvy je právoplatne rozsúdený, a to rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09318/10 zo dňa 15.10.2010, ktorý sa z hľadiska prisúdenia plnenia zoberal predmetnou zmluvou o úvere. Rozhodcovský rozsudok prisúdil na základe úverovej zmluvy odporcovi voči navrhovateľke právo na plnenie, a teda tým posúdil zmluvu o úvere ako platnú, pričom sa ňou v odôvodnení aj podrobne zaoberal, a to aj z pohľadu spotrebiteľského práva. Poukázal na skutočnosť, že prejednaníu návrhu navrhovateľky teda bráni prekážka právoplatne rozsúdenej veci v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. a nie je rozhodujúce, že skoršie rozhodnutie je rozhodnutím rozhodcovského súdu (ust. § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Tiež nie je rozhodujúce, že tí istí účastníci konania majú v rôznych konaniach rôzne procesné postavenie. V konaní pred rozhodcovským súdom ako navrhovateľ vystupoval terajší odporca a ako odporca terajšia navrhovateľka. Odporca uviedol, že právny charakter rozhodcovského rozsudku ako res iudicata priznáva aj aktuálna slovenská judikatúra a v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov ako aj na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky a Európskeho súdneho dvora. Odporca bol toho názoru, že z rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platnú a odplatný právny úkon a na jej základe priznal odporcovi voči navrhovateľke plnenie. V tejto súvislosti považoval odporca za potrebné pripomenúť, že z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje. Vzhľadom na vyššie uvedené, odporca žiada, aby súd konanie voči odporcovi v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov konania.

K podanému odporu sa písomne vyjadrila navrhovateľka a vedľajší účastník na strane navrhovateľky podaním zo dňa 01.04.2014, doručeným Okresnému súdu Martin dňa 04.04.2014. Mali za to, že úverová zmluva je absolútne neplatná a táto platnosť, na ktorú musí každý subjekt, teda aj súd prihliadať ex offio nemôže byť napravená, resp. zmenená na platnosť rozhodnutiami rozhodcovského súdu. Je nesporné, že rozhodnutia rozhodcovského súdu sú nezákonné, pretože zmluvy o úvere sú neplatné a nevykonateľné, pričom jeden z dôvodov ich neplatnosti je práve dohoda o rozhodcovskej doložke, ktorá je podľa ustálenej súdnej praxe neprijateľnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázali, že Stály rozhodcovský súd spoločnosti Rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave v konaniach o spotrebiteľských úveroch opakovane rozhoduje v rozpore so zákonom a ustálenou súdnou praxou, hoci na také rozhodovanie nemá právomoc. Zdôraznili, že navrhovateľka predmetný úver splatila, resp. zaplatila viac ako v skutočnosti mala. Vo svojom vyjadrení poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo /1/2012 zo dňa 21. marca 2012, Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 55/2011-19 zo dňa 24. februára 2011, č.k. IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 3. marca 2011 a uviedli, že plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzniknúť z takéhto vadného súkromnoprávneho procesu, nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. K prelomeniu materiálnej právoplatnosti uviedli, že toto nie je cudzie ani judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ryabykh proti Rusku, Protsenko proti Rusku, ZEHENTNER v. Rakusko). Zásada nezameniteľnosti súdneho rozhodnutia teda v žiadnom prípade nie je absolútna. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadali návrhu v celom rozsahu ako dôvodnému vyhovieť.

V podaní zo dňa 24.09.2014, doručeným Okresnému súdu Martin toho istého dňa, vedľajší účastník na strane navrhovateľky doplnil svoje vyjadrenie k podanému odporu zo strany odporcu proti platobnému rozkazu. Uviedol, že rozhodcovským procesom došlo k odňatiu práva navrhovateľky na spravodlivý proces. Poukázal na osobitosti rozhodcovského konania a na exekučný titul, ktorý vznikne jeho uplatnením, pretože podľa jeho názoru ide len o nový súkromnoprávny kvalifikovaný záväzok, ktorý nemožno porovnávať s judikovaným právom vo forme rozsudku všeobecného súdu.

Rozhodcovský rozsudok je preto podľa jeho názoru iba nováciou záväzku - súkromnou listinou, ktorá je odvodená od absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky neporovnateľná s rozsudku štátneho orgánu - rozhodcovského súdu, ktorý svoju legitimitu odvodzuje z tretej moci v štáte a z Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodcovský rozsudok bol vyhlásený na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľských zmluvách. Ak totiž dodávateľ finančnej služby začne konanie pred rozhodcom, spotrebiteľ už nemá na výber a je nútený sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Ide o rozpor rozhodcovskej doložky s generálnou klauzulou podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský rozsudok teda považuje za nulitný, nakoľko tento bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola platne dojednaná a preto nebola ani daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať v tejto veci. Rozhodcovská zmluva, ktorá tvorila podklad pre rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu zo zmluvy, ale naopak bola navrhovateľke nanútená pred podpisom zmluvy o úvere a táto ju podpísala, pretože zo strany odporcu jej bolo podpísanie rozhodcovskej zmluvy predstavené ako nevyhnutná podmienka poskytnutia úveru, ktorú však považuje za nekalú obchodnú praktiku a rozhodcovskú zmluvu vzniknutú na základe nekalej obchodnej praktiky za neplatnú. Rozsudok vydaný na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy nemá právnu záväznosť a nemôže predstavovať prekážku rozhodnutej veci. V tejto súvislosti vedľajší účastník na strane navrhovateľky poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo/44/2011 zo dňa 13.01.2012 a na základe vyššie uvedených skutočností žiadal žalobe v celom rozsahu ako dôvodnej vyhovieť.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ust. § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“), doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle.

Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., účastníci rozhodcovského konania sa môžu v rozhodcovskej zmluve dohodnúť, že rozhodcovský rozsudok môže na základe žiadosti niektorého z nich preskúmať iný rozhodca (rozhodcovia). Na ustanovenie tohto rozhodcu (rozhodcov) primerane platia ustanovenia § 6 až 11. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli v rozhodcovskej zmluve na preskúmaní rozhodcovského rozsudku, je jeho preskúmanie iným rozhodcom (rozhodcami) vylúčené, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 37 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania má právo podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku do 15 dní od jeho doručenia tomuto účastníkovi rozhodcovského konania.

Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru

o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa ust. § 41 zákona č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v obsahu spisového materiálu súd zistil, že rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 09318/10 zo dňa 15.10.2010, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.11.2010 a vykonateľnosť dňa 11.11.2010, bola navrhovateľka (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení odporkyne) zaviazaná voči odporcovi (v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení navrhovateľa) povinnosťou zaplatiť mu sumu 676,63 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 676,63 Eur od 01.03.2010 do zaplataenia, vrátane zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 676,63 Eur od 27.07.2010 do zaplataenia a povinnosťou nahradiť trovy rozhodcovského konania, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku z titulu poskytnutého úveru na základe neúplnej zmenky (biankozmenky) vystavenej dňa 22.05.2009, ktorou zmenkou si odporca zabezpečil svoj záväzkovo-právny vzťah s navrhovateľkou - Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 09318/10 zo dňa 15.10.2010 súd tiež zistil, že rozhodcovský súd sa zaoberal Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009, pričom konštatoval, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským z dôvodu, že odporkyňa (v tomto konaní ako navrhovateľka) vyhlásila, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v predmetnom právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ.

Navrhovateľka sa v danom konaní vedenom pod sp. zn. 5C/56/2014 domáha zaplataenia sumy 474,63 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia v súvislosti so Zmluvou o úvere č. č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009, ktorá zmluva podľa jej názoru je bezúročná a bez poplatkov, a to z dôvodu, že bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Na základe vyššie uvedených skutočností je súd konštatuje, že v danom prípade ide o totožný predmet konania, a to konkrétne o nároky uplatňované z tej istej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009, pričom totožné sú zároveň aj osoby účastníkov konania, nakoľko predmetná úverová zmluva bola uzavretá medzi odporcom v postavení veriteľa a navrhovateľkou v postavení dlžníka. Pokiaľ ide o skúmanie procesných podmienok zvyrazňuje sa, že kedykoľvek za konania je súd povinný prihliadať na to, či sú tieto splnené. Medzi tzv. procesné podmienky patrí aj prekážka veci rozhodnutej, vyjadrená vo vyššie citovanom ust. § 159 ods. 3 O.s.p.. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní navrhovateľom, je navrhovateľom aj v novom konaní alebo má postavenie odporcu a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

Právoplatný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 09318/10 zo dňa 15.10.2010 je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a vytvára z hľadiska identity predmetu konania a účastníkov konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o návrhu, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Inak povedané, tento rozhodcovský rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o plnení z úverovej zmluvy vytvára prekážku rozhodnutej veci pre konanie o ochrane spotrebiteľa a vydaní bezdôvodného obohatenia, v ktorom sa navrhovateľka domáha vydania bezdôvodného obohatenia na základe prejudiciálneho preskúmania súdom, a to určenia neprijateľných podmienok, určenia, že úver poskytnutý na základe tej istej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov a následne vydania bezdôvodného obohatenia z predmetnej úverovej zmluvy, nakoľko jednotlivé nároky vychádzajú z rovnakého skutkového základu. Uvedené je možné konštatovať z dôvodu, že v konaní o žalobe na plnenie z úverovej zmluvy má súd prejudiciálne skúmať neprijateľnosť podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je potom nepochybné, že právoplatné rozhodnutie o žalobe na plnenie je prekážkou žaloby o určenie, keďže v súdnom konaní vyvolanom na základe podanej žaloby o plnenie sa posudzuje existencia práva, nároku, t.j. či právo je tu dané alebo nie. Na zdôraznenie správnosti vysloveného názoru, súd primerane poukazuje aj na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 100/01 zo dňa 28. mája 2002, podľa ktorého ... „právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku)“ a sp. zn. 3 Cdo 42/2006 zo dňa 01.01.2011, podľa ktorého ... „Právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie [§ 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku], vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva [§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku], ak otázka, či tu právny vzťah je, alebo nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva.“ Z odôvodnenia rozsudku rozhodcovského súdu je teda zrejmé, že tento sa zaoberal platnosťou zmluvy o úvere, túto posúdil aj z pohľadu článkov Smernice Rady č. 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48 o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ o tom istom nároku (vyplývajúcom zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009, ktorej súčasťou bola aj suma vo výške 474,63 Eur) už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 09318/10 zo dňa 15.10.2010 (ust. § 35 zákona č. 244/2002 Z.z.), tak táto skutočnosť bráni tomu, aby sa opätovne o tej istej veci (o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 474,63 Eur na základe prejudiciálneho preskúmania a ustálenia platnosti úverovej zmluvy) viedlo nové konanie.

Pre úplnosť súd uvádza, že rozhodcovský rozsudok je možné preskúmať len postupom podľa ust. § 37, § 40 zákona č. 244/2002 z.z., ale nemožno znova v konaní pred súdom riešiť to, čím sa mal prejudiciálne zaoberať rozhodcovský súd. Navrhovateľka v postavení spotrebiteľa mala možnosť podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, prípadne mohla podať žalobný návrh na príslušnom všeobecnom súde a domáhať sa jeho zrušenia, čo však neurobila. Vzhľadom na uvedené, súd konštatuje existenciu prekážky veci rozsúdenej pre konanie vedené pod sp. zn. 5C/56/2014, v ktorej si navrhovateľka uplatňuje nároky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.05.2009, ktorá je neodstrániteľnou prekážkou konania, a preto za aplikácie ust. § 103 O.s.p. v spojení s ust. § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. konanie zastavil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľka z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania avšak odporca si náhradu trov konania neuplatnil, pričom vznik trov na strane odporcu z obsahu spisového materiálu ani nevyplyval, ich náhrada mu nebola súdom priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie musí spĺňať náležitosti v zmysle ust. § 205 O.s.p..